

גיליון מס' 1718 * כ"ו בחשוון תשס"א * 24 בנובמבר 2000 * כפר הנשיא

**מילה קצרה אחת
חזקה
מנאום ארוך - ארוך.
קול רך ונמוך
חזק
מצעקה גדולה - גדולה
והאיום בעונש
מרתיע
מהענישה עצמה.
וכל האמיתות האלה
ממחישות את ההבדל
בין חולשה לעוצמה
ואת השימוש הנכון
בחוכמה.**

*** * * * ***

הימים חולפים, והפלשתינאים עוד צולפים,
וברק בשלו ממשיך - נגיב בזמן ובמקום שלנו יפים

ואנחנו פה בצפון, בינתיים פחות או יותר על מים שקטים, מוציאים עוד עלון להנאת קוראים.

והשבוע, נטע מפרסמת את התשובה שקיבלה לשאלתה שלה לגבי המדרכות לבית הקברות, דוד א' מזמין אותנו לפגישה בנושא תקשורת אופטית ורות נ' מפעילה את טחנות הצדק בכפר הנשיא, ומבקשת את תמיכתכם ותגובתכם. אבי ר' שוב מדווח מהשטח, מכתבי תודה עקב ביקור השגריר האנגלי בקיבוצנו שעל הגבעה, ועוד תודה על תרומת הדם, ולסיום - צימוק דובדבני - תשבץ לשבת להנאת כל המכורים.

אני רוצה להודות לאלה שהתנדבו להצטרף לצוות כותבי הפירושים, ואנו זקוקים לעוד כמה - אז אנא - הוציאו את האצבע, התקשרו - ולא תצטערו.

שתהיה לכולנו שבת קסומה
ללא אבידות נוספות בנפש או ברכוש
שבת שלום - **דליה** בשם המערכת

ימי הולדת

26/11 סמדר וויטהם
עוזד אורן (נכד-ריינס)
מירב דויל (נכדה א. חצור)

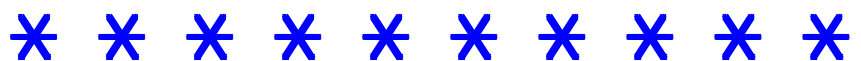
27/11 מיכל עדר
ענבל אנג'לקוביץ
משה בלר
עוז שיינגזיכט
עמרי יוחנן סלע (נכד)

28/11 רמה זולטי
אורלי בן צבי (נכדה)

1/12 יורם בן-חיים
נעה בן-חנור (נכדה)
דרור גלעדי (נכדה-שרקי)
2/12 איתמר כהן (נכד)
מאור ראובנוב

ימי נישואין

30/11 אסנת ודרור אגמון

נתחיל בברכות: מזל טוב **לניב דדוש** ולכל המשפחה על חגיגת בר-המצווה והעליה לתורה. החגיגה נערכה ב"קיבוץ הכי גדול בעולם" כדברי האב המאשר - גבעת אולגה (פרטים נוספים בהמשך).

כאשר הסבתות והדודות של חתן בר המצווה פצחו ביללות ה"לוללוו" המסורתיות, פנו תושבים של חדרה רבתי לדובר צה"ל בבהלה ושאלו האם קרה משהו??? נחמן שי הרגיע את הפונים, ביקש לשתות מים והוסיף שלפי שעה אין צורך לאטום חדרים וללבוש מסכות (חכו יש עוד המשך).

אם אל גור לא יהיה בסופו של דבר נשיא ארה"ב, זה יהיה גם בגלל **ג'וני הרמץ**, בעל זכות הבחירה מפלורידה, שלא הלך להצביע כי היה עסוק בהשקיית ערערים. ככה זה אצל **ג'וני**: BUSINESS BEFORE PLEASURE. חוג מזה **ג'וני** טוען שמי שאשם זה **ויקטור בן רשף** שהצביע עבור מועמד הירוקים נידר "60 MINUTES" כבר שולחת צוות לכתבת תחקיר על "בגידת הקיבוצניקים"

"נשיאים ורוח וגשם אין" אז כאמור נשיא אין, וגשם אין והרוח היחידה שיש כרגע היא מחלת אבעבועות רוח שתקפה כמה עוללים בפעוטון. מי שנדבק, נדבק. מי שלא, יודבק קרוב לוודאי. החלמה מהירה לכל המבועבעים

ברכות חמות למחלימה נוספת. הלא היא מנהלת הגיל הרך - **איריס וולפין** ששבה לתפקד במלוא המרץ. כל המערכת החזיקה אצבעות וכנראה שזה עזר.

בכלל נעים להביא את הילדים בבוקר לפעטונים ולגנים. החיוך של הצוות על הבוקר, משרה שלוה והרגשה שהילדים בידיים טובות.

כדאי לאכול את כל הפרורים השבוע! בעקבות המצב בענף המזון וההחלטות שעומדות להתקבל, יועלו גם מחירי הפירות ראו הוזהרתם! ואל תגידו שלא אמרנו לכם

על הפנים 1: זוכרים את בר המצווה? כשנפתחו המעטפות עם ה"פפליטוס", התברר שגם בגבעת אולגה מאמינים בשקל אחו! איפה הזמנים של גבעת אולגה הירוקה

על הפנים 2: ושוב **דדוש**, ובפעם אחרונה: מילא שנת שמיטה, על זה נתגבר איכשהו, אבל מי יפצה אותנו על עזיבת המתנדבות השוודיות??? איך אומרים: "צרות באות בצורות".

חדשות סולל בונה: ממש בזמן שהכביש ליד הבריכה מתחיל להשתפך לו, קיבלנו גם כסף עבור כביש כורכר לבית הקברות, כך שגם מטרד זה יוסדר בקרוב לנוחות החברים הפוקדים את המקום.

מע"צ העניקה לטובתנו עוד ששה עמודי תאורה לכביש הישן/חדש. המועצה מצידה הסכימה להזרים סכום נוסף כדי שעמודי התאורה גם יפעלו (כלומר לממן את החשמל). כרגע מחפשים תורם שינדב גם כמה מכוניות שנוכל לנסוע בהם על הכביש המואר, ובא לציון גואל.... סתתתתתם

מזה האוויר הנוח עוזר מאוד להתקדמות המהירה בהרחבת הדירות. כל ארבעים הדירות נמצאות כבר לאחר שלב השלד - הצפה קירות וגג. עכשיו הגיע הזמן לקצת חורף

כל רגיעה זמנית במצב הבטחוני מעוררת טיפה את זרם הטלפונים בלינה הכפרית, בעיקר בסופי שבוע. מאידך כל פיגוע או הסלמה במצב, מקפיאה את קו הטלפון מחדש.

לאור הארועים המתחוללים בארץ בחודשיים האחרונים, מאוד חסרים בנוף האזורי אוהלי המחאה בסגנון "הכול בוער חביבי" כנראה שמיטב המוחות עובדים כעת על הסלוגן שיתנוסס על גבי הסטיקרים והשלטים. ממקורות יודעי דבר נמסר שההתלבטות היא בין: "הכל מבריק ברק" לבין משהו שישתלב במזרח התיכון החדש בסגנון: "א נ א ע ר פ ע ר פ א ת"

התחלנו בברכות ונסיים בתודות: ברכה ותודה מיוחדת מגיעה ל**יהודית זיסמן** שהיתה מאומצת בזמנו אצל משפחת **אבידור. יהודית** תרמה לכפר הנשיא מלאי גדול של נעליים וצויד אורטופדי מכל המידות, שנתר בידה לאחר שחיסלה את עסקיה בתחום. הצויד נמצא כרגע בחסותו של אגף הבריאות עד שיוחלט כיצד להשתמש בו. שרק נהיה בריאים ולא "נדרוך על יבלות" תרתי משמע.

ואגב נעליים וצעידה בטוחה ובריאה. בעקבות הדו"חות הכלכליים שמתרסקים לנו בפרצוף מידי שבוע, אמר מישהו ולא פרש: לפני שנה היינו על סף תהום, והשנה עשינו צעד קטן קדימה

שבת שלום
דורית אבי והחמולה

נצליח לפני הגשם!?

אלק נתן לי תשובה לשאלה שפרסמתי לפני שבועיים בקשר לבית הקברות.

ביום ראשון 19.11, הצוות ירד לשם עם טלי - נציגה מהמועצה והיא מתכננת נוף. התלו אליה - **אלק, תרצה, איזק, לן וריצ'ארד**.
טלי מיד תכין לנו הצעה, ואם הכל בסדר, נתחיל לתכנן הכל, כולל מדרכות בפנים. הרעיון הוא ללכת לכיוון עצי הזית, אבל לא לכרות עצים.
מקווים לעשות שיפוץ במערכת לבית הקברות, כולל כל המדרכות. המועצה תממן ורצוננו ותקוותנו היא שיתחילו בעוד כמה שבועות.

לשלם? לא! כן?

אומרים שבשירותים, כמו חשמליה, חברים משלמים לפי שעת עבודה. האם זה נכון?
אם כן, בבקשה פרסמו עכשיו רשימת השירותים שעליהם אנו נשלם וכמה.

נטע

מהמרפאה

לפי בקשת מכוני הפיזיותרפיה בחצור ובקרית שמונה,
כל פניה לפיזיותרפיה תעשה דרך המרפאה בלבד.
יש לקבוע תור לרופאה ולחכות בסבלנות לתורכם.
תודה

תשתית תקשורת אופטית בכפר הנשיא

מה זה?

מי צריך את זה?

מה זה יתן לי?

למה לא אינטרנט דרך הכבלים?

למה לא "פס רחב" של בזק?

מה יקרה אם לא נעשה דבר?

כל אלה ועוד, בפגישה הראשונה לתחילת גלגול הפרוייקט.
נפגשים ביום חמישי 30.11.00 במועדון בשעה 20:30.
הפרוייקט תלוי מאוד ברצונכם, הסכמתכם ותמיכתכם.

מאוד רצוי שתגיעו.

להתראות - **דוד אלמן**

נזכור את יקירנו

ט"ו בכסלו תש"ן (1989) - גב' בטי ניימרק

ג' בכסלו תשנ"ב (1991) - מקס חייט

ג' בכסלו תשנ"ח (1997) - גל כרם

טחנות הצדק בכפר הנשיא

המכתב שלהלן נכתב לאחר שנה תמימה של ניסיונות בלתי פוסקים לשנות את מה שנראה לי כפגיעה בזכויות הבסיסיות שלי כחברת קיבוץ כפר הנשיא. העובדה שנאלצתי להתייעץ עם עורך דין, מעידה על הדרך שבה המנהלים שלנו מנהלים את ענייני הקהילה.

הבעיה מתחילה בכך שמרכז הבניין נתן את אישורו לבניית מבנה ללא רשיון, מתוך ידיעה שהמבנה מוקם באזור לא מתאים. היתה בידי סמכות בלעדית להורות להם לבנות את הסאונה במקום אחר, אבל בחר לא לעשות כך. לטענתו, שאם הארובה גבוהה יותר, הכל לגאלי, אין כל בסיס. לפי החוק, אין כל משמעות לגובה הארובה, אלא לרמת זיהום האוויר (כל מי שמהלך במדרכות כפר הנשיא בחורף, יכול להריח את ריח העשן החריף העולה מארובות תנורי הנפט וה"עץ הטבעי!!")

לאחר שיחה עם עורך הדין שהתקיימה באוקטובר, איש לא טרח להודיע לבוני הסאונה להפסיק את העבודה. טרקטורים, בולדוזר, ועבודות ריתוך נמשכים במלוא התנופה במשך כל שעות היום, כאילו לא קרה דבר. לעומת זאת, נאמר לי שכדי לשנות את החלטת מרכז הבניין, עלי להביא 30 חתימות לכינוס אספה.

בחרתי לפרסם את העניין, כדי לעורר את תשומת לבכם לבעיה שכיום היא אמנם שלי, אך באחד הימים, עשויה להיות בעיה שלכם.

אנא התעוררו!!!

רות נאי

והמכתב....

אל:

שריטה סינה - מזכירת הקהילה

אלק קולינס - רכז אגף מנהל ומשק

לן ויינטראוב - סגן רכז אגף מנהל ומשק

שרית קולינס - רכזת אגף החברה

אבלין וולאך - ועדת הבנים

הנידון: מחדלים בטיפול מצד הנהלת הקיבוץ בתלונה על בניית מבנה (סאונה) צמוד לבית מגורים של חברת קיבוץ

כוונתי להבהיר ולתקן החלטות של גורמים בהנהלת הקיבוץ, החלטות שאינן הוגנות, שלא נעשו בהתאם לנוהלי מנהל תקין, שאולי אינן חוקיות.

להלן סקירה קצרה של האירועים הקשורים לבניית הסאונה, בתור חומר רקע לתלונה זו.

ביולי 1999 התחילו בני הקיבוץ הגרים בבית מרוחק כ-30 מ' מביתי לבנות סאונה, בין שני הבתים, וזאת בלי להיוועץ עם איש בהנהלת המשק, איתי, או עם כל שכן אחר.

הרעש, ומעל הכל, העשן, היו בלתי נסבלים. פניתי לוועדת הבנים וביקשתי שיזיזו את

הסאונה מרחק לא גדול, שתהיה בלב שכונת הבנים ולא על סף ביתי, על מנת להרחיק את המטרד בלי לפגוע בהנאתם מהמתקן. אחרי שלושה שבועות ללא תשובה, התקיימה פגישה עם הבנים, והושגו הבנות בעניין הרעש בשעות המאוחרות של הלילה.

בשלב זה, מרכז אגף המנהל והמשק נתן אישור לבניית המתקן, בתנאי שתהיה לו ארובה יותר גבוהה. אישור זה ניתן ללא התייחסות לתקנון התכנון והבניה (היתר לעבודה מצומצמת).

תשכ"ט. יתרה מזו, האישור ניתן ללא התכנסות פורמלית של חברי האגף כדי לדון בנושא.

סגן מנהל האגף הציע כפתרון לבעיה שאצא מביתי ואמצא בית אחר.

הארובה התמוטטה וחשבת שזה יהיה סוף הסיפור, אבל למרות כל הפניות שלי, הסאונה

הולכת ובבנית שוב בימים אלה, ושוב תהיה מוקד לצעקות, צרחות, מוסיקה רועשת בהגברה

גבוהה, תנועת כלי רכב, קול חטיבת עצים - והכל בשעות מנוחה של אחרי הצהריים או בשעות

הלילה המאוחרות.

חברי הקיבוץ קיבלו הוראה מאגף המנהל והמשק שאין לבנות מתקנים או תוספות לבתיהם, אלא בהתאם לתקנות הבניה. ההוראה הזאת כנראה לא חלה על דיירי השכונה הקרובה אלי.

אוכלוסיית השכונה אינה אוכלוסייה קבועה - היא מורכבת מאנשים צעירים שגרים שם שנה-שנתיים ועוברת לדיור אחר. סגנון החיים אצלם שונה, כמובן, מסגנון החיים של השכנים הקבועים והמבוגרים יותר, אבל ועדת התכנון של אגף המנהל והמשק - אם היא קיימת - מתעלמת לחלוטין מהבעיות הנובעות מכך. נראה שהאגף לא חשב על ההשלכות של מתן אישור לבנייה בדיעבד.

היוזמה, העבודה הקשה, וההתלהבות שהושקעו בבניית הסאונה ראויות לשבח, וערך המתקן כמקום נעים למפגש אינו מוטל בספק, כך שכל פעולה שתינקט עכשיו מקבלת חזות של קשיחות, בירוקרטיה ועוינות אישית. עם קצת יותר חשיבה לטווח ארוך, ויותר נכונות מצד המנהל למצוא פתרון המקובל על כל סקטור, אפשר היה למצוא מקום יותר מתאים.

הצד החוקי של הבנייה נבדק כעת על ידי
עורך דין. תהליך קבלת ההחלטות טעון בדיקה
אף הוא.

רות נאי

עדות מהשטח כתבתי ראיתי הייתי

"עולה עולה לנו, כמה זה עולה לנו"

לא צריך להיות בעל תואר בכלכלה, כדי להבין שעסק הנמצא בקשיים כלכליים, ואשר אינו מצליח להגיע לרמת ההכנסות הרצויה/מקווה, מחויב - בצד צמצום הוצאותיו והגברת היעילות (כלומר תכנית הבראה), להוריד את מחיר מוצריו ו/או השרותים שהוא מספק, כדי למשוך כמה שיותר לקוחות, ולהגביר את הכנסותיו.

כנראה שהעבודה הכלכלית הפשוטה הזו טרם הגיעה למחוזותינו. אחרת לא ניתן להבין, כיצד מידי רבעון, אנו שוב מתבשרים, כי בגלל/עקב/משום (אין צורך למחוק את המיותר) שהתגלה כי נפער גרעון בענף המזון (וכי מישו חשב אחרת) אנו נאלצים להעלות וכו'... ולא רק זאת, באותה הזדמנות כבר מקטינים את המנה, מקטינים את הכלי. מזל שלא מבקשים לשטוף את הכלים לבד. מי יודע? אולי בעוד רבעון שניים גם זה יגיע. מי יכול לחשב בכמה עשרות או מאות אחוזים כבר התייקרו הארוחות בחדר האוכל מאז ההפרטה? (אשמח לקבל תשובה בהזדמנות הראשונה).

כאשר ההוצאות הקבועות גבוהות, הדרך היחידה להתאזן היא להגדיל את מס' הסועדים/ארוחות וגם במחיר נמוך יותר לכל סועד/ארוחה בתקווה שהסך הכללי יהיה יותר גבוה. לא בטוח שזה יצליח. ייתכן שיתברר שהעסק אינו כלכלי וחייב להסגר או להיות מסובסד ברמת הפסדיו. בטוח שהעלאת המחירים תביא רק למיעוט סועדים ולגידול הרבעון. מעבר לזה, כמה עולה לכל אחד מאיתנו היום לא לאכול בחדר האוכל. חישבו פשוט מראה שסך הסבסוד של הקהילה לחדר האוכל יגיע ל-750,000 ש"ח, ובמילים אחרות: שבע מאות וחמישים אלף ש"ח!!!

לפי 500,000 ש"ח סבסוד מתוכנן + 250,000 ש"ח גרעון שנתי, בהנחה שקצב הגרעון ימשך בשיעורים של כ-20,000 ש"ח בחודש <-- 180,000 ש"ח ב-9 חודשים. מאחר ובכפר הנשיא חיים כ-300 חברים, הרי שכל אחד מאיתנו משלם כ-2500 ש"ח כדי לא לאכול בחדר האוכל לזוג התענוג עולה 5,000 ש"ח, וכל זה עוד לא כולל שירות

אבל, כאמור, העובדות הכלכליות האלה לא עושות רושם על אף אחד. בטוח לא על היועצים

שלנו. כך שיהיה לכולם בתאבון, חכו לדו"ח של הרבעון הראשון לשנת 2001. לאחריו נדע בכמה יעלו המחירים של הארוחות בחדר האוכל.

ואם טעיתי והטעיתי, אני בולע כל מילה, התוספות עלי.
אבי רוזנקרנץ

"Digi Divrei" - Divrei, digital version

הצטרף לקהילת כפר הנשיא באינטרנט. כאן, המרחק אינו קובע אלא הלב !!

Hoo-poe, he say: "**Change is inevitable....except from vending machines.**"